

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت اقلیم دفاعی کشور در مناطق کویری، بیابانی و سواحل مکران با استفاده از مدل تحلیل سلسله مراتبی Ahp

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا، دوره 16، شماره 56 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علیرضا کربلایی درئی - دانشگاه خوارزمی، ایران،

علی حنفی - دانشگاه افسری امام علی، گروه جغرافیای، ایران،

اسعد حسینی - دانشگاه محقق اردبیلی، ایران.

عباس علی پور - دانشگاه امام حسین (ع)، ایران.

خلاصه مقاله:

آب وهوا همواره بستر مناسبی برای ایجاد تنش های سیاسی و نظامی و به مخاطره افتادن امنیت ملی کشورها فراهم آورده است. تجارب جنگ تحمیلی و سایر جنگ های دنیا نشان داده است علم آب و هواشناسی می تواند سرنوشت یک قدرت بزرگ در جنگ را به دست گیرد. لذا در این پژوهش به ارزیابی وضعیت اقلیم دفاعی کشور در مناطق کویری، بیابانی و سواحل مکران با استفاده از مدل تحلیل سلسله مراتبی و شاخص اقلیم نظامی پرداخته شد. بدین منظور از آمار پارامترهای مختلف هواشناسی ۳۲ ایستگاه همدید در سطح منطقه در طول دوره آماری ۳۰ ساله (۱۹۸۷-۲۰۱۶) بهره گرفته شد. نتایج حاصل نشان داد در فصل بهار اکثر نواحی شمالی منطقه مورد مطالعه در شرایط اقلیم نظامی خوب و نواحی جنوبی منطقه در شرایط اقلیم نظامی قابل قبول قرار دارند. وضعیت اقلیم نظامی در فصل تابستان در بخش های شمالی منطقه نسبتا مطلوب بوده و در بخشهای جنوبی به ویژه اواخر فصل تابستان شرایط نامناسب و بی نهایت ناخوشایند میگردد، در اوایل فصل پاییز اکثر بخش های شمالی و مرکزی منطقه دارای شرایط عالی و نواحی جنوبی استان های سیستان و استان هرمزگان دارای شرایط نامناسب هستند و در اواخر این فصل، شرایط نامطلوب اقلیم نظامی به ویژه در نواحی شمالی منطقه مشاهده می شود و با شروع فصل زمستان شرایط نامطلوب اقلیمی در بخش های شمالی منطقه به شدت افزایش می یابد و در اواخر زمستان، استان هرمزگان و نواحی شمال شرقی دارای شرایط قابل قبول و سایر نواحی منطقه مورد مطالعه اکثرا دارای وضعیت خیلی خوب و خوب از نظر اقلیم نظامی هستند.

کلمات کلیدی:

اقلیم نظامی، امنیت، بیابان، سواحل مکران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1489050>

